[H. C Hansen]

lovforslaget medføre, at det bliver sværere at nedsætte sig som privat praktiserende jordemoder?« Det er tredje gang, udvalget spørger om det samme, men først nu falder tiøren hos de embedsmænd, der konstruerer svarene, og svaret lyder kategorisk: »Nej«. Fortsættelsen af svaret lyder så: »Det bemærkes, at grundlaget for de i gældende lovs kapitel III indeholdte regler om betaling for jordemoderhjælp – som ikke er gentaget i lovforslaget – er bortfaldet« osv. Og der fortsættes: »...alle kvinder har ret til vederlagsfri forebyggende helbredsundersøgelser og fødselshjælp, hvad enten fødslen foregår på institution eller i hjemmet.«

Men dette svar omfatter den fødende kvindes økonomi og ikke jordemoderens økonomi.

Vi vader herinde i ord, brudte løfter og falske forhåbninger. Jeg kan ikke se andet, end at når der rent faktisk i folketingssalen er et meget stort flertal for, at danske kvinder skal bevare deres ret til at vælge mellem disse tre muligheder, må det på en eller anden måde kunne gennemføres, at amter og kommuner landet over retter sig efter det, der er folketingets ønske

Jeg har endnu noget af min barnetro på folkestyret, og jeg vil henstille, at vi mellem anden og tredje behandling af dette lovforslag lader forslaget gå i udvalg endnu en gang for et samråd med ministeren. Mit samrådspørgsmål skal kort og godt lyde: hvorledes ønsker ministeren at genskabe danske kvinders mulighed for et frit valg mellem hjemmefødsel, fødeklinik eller hospital på grundlag af det foreliggende lovforslag, således som et overvældende flertal i folketinget ønsker det? For det er jo en kendsgerning, at de danske kvinders mulighed for selv frit at vælge måden, de ønsker at føde deres barn på, rent faktisk ikke eksisterer længere. Charlottenlund Fødeklinik lukkes den 1. januar, og der er fremover formentlig kun en enkelt eller to klinikker tilbage.

Hjemmefødsler er fuldstændig udelukket. Det kan ikke nytte noget, at vi i folketinget står og taler om en virkelighed, som ikke eksisterer. Murene her på Christiansborg er forfærdelig tykke, og det kan ikke nytte noget, at vi altid bliver inden for murene og nægter at se virkeligheden i øjnene.

Jeg vil gerne bede om en fornyet udvalgsbehandling. Jeg har fået så mange tilkendegivelser efter en artikel i Morgenberlingeren for en halv snes dage siden, at der er behov for, at vi fra folketingets side lovgivningsmæssigt garanterer, at der fortsat er disse valgmuligheder.

Jeg har på mit partis vegne stillet et ændringsforslag, som i al sin korthed går ud på, at en selvstændigt praktiserende jordemoder skal have ret til 50 pct. af det, det koster at føde på et offentligt hospital. Jeg vil ikke påstå, at dette ændringsforslag absolut er de vises sten, men det er dog i det mindste et forsøg på at erstatte det kapitel III, som er gået ud i lovforslaget, sådan at folketinget trods alt kan byde jordemødrene et økonomisk grundlag, såfremt de skulle ønske at assistere danske kvinder enten ved hjemmefødsler eller på fødeklinikker. Men kan ministeren under en eller anden form finde en anden måde at gøre det på, er vi til at tale med. Det er jo ikke noget alt eller intet, men jeg synes faktisk ikke, det kan være i folkestyrets ånd, når der er et stort flertal herinde i folketinget for at bevare denne valgfrihed, at vi så bare dropper den. Jeg vil altså gerne bede om et samråd med ministeren mellem anden og tredje behandling.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. H. C. Hansen, fremskridtspartiets ordfører i denne sag, både i relation til det, han har sagt her i dag, og i relation til den efter min opfattelse meget følelsesladede artikel, som stod under hans navn i Berlingske Tidende forleden dag, at han efter min opfattelse blander nogle love sammen på en ikke rimelig måde.

Det, vi her behandler, er et lovforslag om jordemødre, og det vedrører spørgsmålet om autorisationsforhold i forbindelse med jordemødrene. Det, som hr. H. C. Hansen adskillige gange både i artiklen og her i dag omtaler, er en anden lovgivning, og jeg tror, at hr. H. C. Hansen med det kendskab, han har til området her, ikke kan være uvidende herom. Hvis det er tilfældet, synes jeg ikke, det er særlig rimeligt at køre en debat på det.

Loven om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, som drejer sig om de ændringer, der blev foretaget af fødselsbetjeningen i Danmark, blev gennemført i 1973, altså for længe siden. Det er en helt anden lovgivning – som folketinget altså har vedtaget. Det sy-